

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 października 2017 r. – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS / Europejska Agencja Chemikaliów, Królestwo Niderlandów, Komisja Europejska

(Sprawa C-650/15 P) ⁽¹⁾

[**Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (REACH) — Artykuł 57 — Substancje wzbudzające szczególnie duże obawy — Oznakowanie — Artykuł 2 ust. 8 lit. b) — Wyłączenie — Artykuł 3 pkt 15 — Pojęcie „półproduktu” — Akryloamid]**

(2017/C 437/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (przedstawiciele: E. Mullier i R. Cana, avocats)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (przedstawiciele M. Heikkilä i M. W. Broere, pełnomocnicy, wspierani przez J. Stuycka i S. Raesa, advocaten), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman i B. Koopman, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) i SNF SAS pokrywają, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).
- 3) Królestwo Niderlandów i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. – Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-687/15) ⁽¹⁾

[**Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkluzje Rady Unii Europejskiej dotyczące Światowej Konferencji Radiokomunikacyjnej 2015 Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego — Artykuł 218 ust. 9 TFUE — Odstępstwo od przewidzianej formy prawnej — Brak wskazania podstawy prawnej]**

(2017/C 437/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i F. Erlbacher, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: I. Šulce, J.P. Hix i O. Segnana, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i M. Hedvábná, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Stranz, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda i D. Colas, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Brodie, M. Holt i D. Robertson, pełnomocnicy, wspierani przez J. Holmesa, barrister)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność konkluzji Rady Unii Europejskiej przyjętych w dniu 26 października 2015 r. na jej 3419. posiedzeniu, które odbyło się w Luksemburgu, na Światową Konferencję Radiokomunikacyjną 2015 (WRC-15) Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (International Telecommunication Union – ITU).
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV / Belgische Staat

(Sprawa C-39/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki dochodowe od osób prawnych — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 1 ust. 2 i art. 4 ust. 2 — Spółki dominujące i zależne różnych państw członkowskich — Wspólny system podatkowy — Możliwość odliczenia podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej — Przepisy krajowe mające na celu zniesienie podwójnego opodatkowania zysków wypłaconych przez spółki zależne — Brak uwzględnienia istnienia związku pomiędzy odsetkami od pożyczek a finansowaniem udziału prowadzącego do wypłaty dywidend)

(2017/C 437/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Argenta Spaarbank NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi prawa krajowego takiemu jak art. 198 pkt 10° kodeksu podatków dochodowych z 1992 r., skonsolidowanego dekretem królewskim z dnia 10 kwietnia 1992 r. i zatwierdzonego ustawą z dnia 12 czerwca 1992 r., na którego podstawie odsetki płacone przez spółkę dominującą z tytułu pożyczki nie mogą zostać odliczone od podlegającego opodatkowaniu zysku tej spółki dominującej do kwoty równej kwocie dywidend, które już korzystają z odliczenia od podatku, otrzymanych z tytułu udziałów posiadanych przez tę spółkę dominującą w kapitale spółek zależnych przez okres krótszy niż rok, mimo że odsetki te nie mają związku z finansowaniem tych udziałów.